

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

4 juli 1997

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heren Joachim Coens, Carl Decaluwé,
Michel Doomst, Bruno Tobback en Robert Voorhamme –**

betreffende het standpunt over het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

Het Vlaams Parlement,

– gelet op

- a) het decreet planning van 24 juli 1996 ;
- b) het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, voorlopig vastgesteld op 24 juli 1996 ;
- c) het advies van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening van 23 juni 1997 ;

– onderschrijft de ruimtelijke principes voor de gewenste ruimtelijke structuur, met name de gedeconcentreerde bundeling, de poorten als motor voor ontwikkeling, de infrastructuur als bindteken en basis voor locatie van activiteiten, en het fysisch systeem als ruggegraat ;

– onderschrijft in principe (in globale lijnen) het advies van Vlacoro ;

– is met betrekking tot het Ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, deel 1 “Bestaan- de ruimtelijke structuur en prognoses – informatief gedeelte”, en “ Gewenste ruimtelijke structuur-richtinggevend gedeelte” van oordeel dat

1. met betrekking tot de hoofdstukken 1 en 2 “Visie op de ruimtelijke ontwikkeling van Vlaanderen” en “Ruimtelijke principes voor de gewenste ruimtelijke structuur”

- a) een algemeen verstaanbaar en consequent woordgebruik in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen noodzakelijk is ;
- b) een aanvulling van het cartografisch materiaal noodzakelijk is ;
- c) beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek inzake ruimtelijke ordening dient te worden uitgevoerd en geïmplementeerd, teneinde te beschikken over voldoende recente gegevens. Er dient gestreefd te worden naar uniforme referentiejaar en recente gegevens moeten zo snel mogelijk geïmplementeerd worden ;
- d) bij de vijfjaarlijkse evaluatie en herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen de monitoring moet gebeuren van de beschikbare en bruikbare wetenschappelijke gegevens, en van de

relatie tussen de wetenschappelijke gegevens en de beleidskeuzes die op basis van deze gegevens gemaakt worden ; eventueel kan Vlacoro hierbij een belangrijke rol spelen ;

- e) een geïntegreerd beleid noodzakelijk is om de principes van het ruimtelijk structuurplan te realiseren ;
- f) met het oog op de afstemming tussen de verwevingsdoelstelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de Vlaamse wetgeving, milieubeoordelingsmethodes ontwikkeld en geïmplementeerd moeten worden ten behoeve van ruimtelijke keuzes. Teneinde de verwevingsdoelstellingen te realiseren moeten ook de gevolgen van het bodemsaneringsdecreet in rekening worden gebracht ;
- g) de Vlaamse regering oog moet hebben voor de Europese programma's en financieringsmogelijkheden die bijdragen tot de realisatie van de grensoverschrijdende samenwerking op het vlak van de ruimtelijke ordening, teneinde de grensoverschrijdende stedelijke netwerken te concretiseren ;
- h) dringend werk moet gemaakt worden van een grond- en pandenbeleid dat beschikt over doeltreffende instrumenten, waaronder hergebruik, herbestemming, een systeem van planbaten en fiscale instrumenten, en dat decretaal onderbouwd is. Gezien het belang ervan moet het grond- en pandenbeleid opgenomen worden in de bindende bepalingen ;
- i) prioritair aandacht moet worden besteed aan de handleidingen die nodig zijn om het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen uit te voeren, en die een éénduidige juridische vormgeving moeten krijgen ;
- j) er nood is aan een permanente weldoordachte informatie- en communicatiestrategie die wordt afgestemd op diverse doelgroepen en overheden teneinde het maatschappelijk draagvlak te vergroten. Een goede begeleiding en ondersteuning van de gemeenten voor het opmaken en uitvoeren van structuurplannen, in het bijzonder van de kleine gemeenten in het buitengebied die slechts over beperkte middelen beschikken, is onontbeerlijk ;

- k) er nood is aan de continue beschikbaarheid van voldoende gekwalificeerd personeel in de ruimtelijke ordeningsadministraties op de verschillende bestuursniveaus, dat bereid is om onderling, met de bevoegde overheden, en met de belanghebbende particulieren en organisaties, te communiceren ;
 - l) in functie van de rechtszekerheid in de periode voorafgaand aan de definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, voorstellen tot plaanpassingen beantwoordend aan een reële nood, die opgemaakt zijn in de geest van een goede ruimtelijke ordening, via de bestaande procedures en binnen het normale tijds kader hun verloop moeten kennen ;
 - m) in functie van de nieuwe beleidscategorieën in het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, een spoedige aanvulling van het KB betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, aangewezen is ;
2. met betrekking tot hoofdstuk 3.1 “De stedelijke gebieden”
- a) in functie van een snelle en consequente uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, een aantal afwegingskaders in de vorm van een handleiding, gelijktijdig daarmee moeten worden vastgesteld en bekendgemaakt. Dit moet het Vlaams Gewest en de provincies in staat stellen de stedelijke gebieden snel af te bakenen. De grootstedelijke en regionaalstedelijke gebieden dienen zo snel mogelijk te zijn afgebakend. Hiertoe moeten de nodige middelen worden voorzien ;
 - b) de afbakening omzichtig, restrictief en nauwkeurig moet gebeuren en moet steunen op een gedegen proces van visievorming op het betrokken stedelijk gebied dat wordt gedragen door de verschillende partners. Intergemeentelijk overleg is daarbij aan te bevelen, evenals een gelijkwaardige inbreng van de verschillende maatschappelijke groepen en geledingen die in het stedelijk gebied actief zijn.

Gezien het cruciale belang van de afbakening van de stedelijke gebieden in de

structuurplanning, moet prioritair een handleiding worden opgemaakt met de hoofdlijnen van het afbakeningsproces en de te hanteren criteria ;

- c) het inzake de selectie en afbakening van de stedelijke gebieden aangewezen is om de resultaten van de studie naar de actualisatie van de stedelijke hiërarchie te gebruiken. Dit betekent dat de bindende bepalingen op dit vlak kunnen wijzigen.

Het is aangewezen dat op hoofdlijnen wordt aangegeven wat de draagwijdte en de specifieke ontwikkelingsperspectieven zijn voor de verschillende categorieën stedelijke gebieden. Bij de afbakening is intergemeentelijk overleg en betrokkenheid van de verschillende maatschappelijke groepen en geledingen die in het stedelijk gebied actief zijn, aan te bevelen. Zowel bij als na de afbakening moeten provincie en gewest, ieder binnen de hen toebedeelde bevoegdheden, een coördinerende rol vervullen en het overleg tussen en de inspraak van de gemeenten waarborgen. Uitdrukkelijk moet worden gesteld dat de opsomming van de gemeenten in het richtinggevend gedeelte indicatief is. Dat betekent dat mogelijks (delen van) gemeenten uit deze lijst op basis van de visie op het stedelijk gebied uitgewerkt in het afbakeningsproces niet in het stedelijk gebied worden opgenomen, terwijl bepaalde delen van gemeenten die niet zijn opgesomd in het richtinggevend gedeelte wel tot het stedelijk gebied kunnen behoren mits ze direct aansluiten bij het stedelijk gebied ;

- d) de Vlaamse Rand rond Brussel niet mag worden geselecteerd als een grootstedelijk gebied teneinde de suburbanisatie tegen te houden. De gewenste stedenbouwkundige ontwikkeling van de Vlaamse Rand kan niet bereikt worden door de ontwikkelingsperspectieven van de stedelijke gebieden noch van het buitengebied ongenueanceerd toe te passen.

De gebiedsspecifieke ontwikkelingsperspectieven voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, zoals door Vlacoro geformuleerd, maken duidelijk dat een eigen statuut voor het randgebied moet worden uitgebouwd. Het Vlaams Gewest, de provincie Vlaams-Brabant en de

gemeenten moeten in onderling overleg bepaalde gedeelten van gemeenten die grenzen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opnemen in een afzonderlijk sub-urbaan gebied, met een bijzondere status. Die gebieden moeten zo beperkt mogelijk omschreven worden.

De aantrekkingskracht van een aantal kleinere subregio's die verder van de grens met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verwijderd zijn, moet benut worden om de druk in de onmiddellijke omgeving van Brussel weg te nemen.

Bij de invulling van de ontwikkelingsperspectieven voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel moet rekening worden gehouden met de ruimtelijke opties die het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vooropstelt (Gewestelijk Ontwikkelingsplan Brussel). Hiervoor is overleg tussen Vlaanderen, Brussel, Wallonië en Vlaams-Brabant aangewezen ;

- e) de ontwikkelingsperspectieven voor de stedelijke netwerken op internationaal en Vlaams niveau en voor de grensoverschrijdende stedelijke netwerken verder dienen te worden uitgewerkt binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ;
- f) inzake de trendbreuk in de verdeling van de bijkomende woongelegenheden, het opportuun is om het wonen in de stedelijke gebieden te stimuleren. Er dient echter rekening gehouden te worden met de mogelijkheid dat bepaalde steden de 60/40-verhouding op het vlak van wonen niet aankunnen. De vervulling van een aantal randvoorwaarden is hiertoe immers essentieel, ondermeer de effectieve ontwikkeling van het stedelijk en randstedelijk groen, het vermijden van systematische hoogbouw e.d. Als zou blijken dat bepaalde steden de 60 % niet kunnen halen, dient hiervan bij de vijfjaarlijkse evaluatie en herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een balans te worden opgemaakt.

Waar verenigbaar met de ruimtelijke draagkracht van het betrokken stedelijk gebied moet op de gewestplannen de oppervlakte woongebied in de stedelijke gebieden uitgebreid worden om het aanbodbeleid in de stedelijke gebieden te

ondersteunen. Dit kan alleen gebeuren op basis van de visie op de ontwikkeling van het stedelijk gebied die wordt uitgewerkt naar aanleiding van de afbakening. Hierbij moet rekening gehouden worden met de gemeentelijke woningbehoeftestudies en gewerkt worden binnen de beperkingen van de ruimtebalans ;

- g) de kwantitatieve optie inzake bijkomende woongelegenheden voor het betrokken stedelijk gebied en de betrokken gemeente in het buitengebied niet als quotum kan worden gehanteerd voor het afleveren van vergunningen binnen de woongebieden. De kwantitatieve optie moet fungeren als toetskader voor de planning ;
- h) de 60/40-verhouding ook moet betekenen dat 60 % van de sociale woningbouw in de stedelijke gebieden gerealiseerd wordt en 40 % in de kernen van het buitengebied. Specifiek daar waar er sprake is van een verdringingseffect, moet aan de nood aan sociale woningbouw financieel tegemoet gekomen worden ;
- i) inzake minimale woningdichtheden het ruimtelijk samenhangend geheel, zoals aangebracht in het advies van Vlacoro, een bruikbaar begrip is. Een ruimtelijke differentiatie van de woningdichtheid blijft steeds mogelijk en wenselijk ondermeer naar gebieden met een grotere verweving van functies en activiteiten. Om geen misverstanden te creëren, is het aangewezen dat in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt vermeld dat dichtheden moeten worden opgevat als bruto-dichtheden, als richtcijfer ; niet door te rekenen zijn naar perceelsoppervlaktes, en deel uitmaken van een gemeentelijk ruimtelijk en huisvestingsbeleid ;
- j) de invulling die gegeven wordt aan de economische activiteiten in de stedelijke gebieden te vaag is ;
- k) de bestaande kleinhandelslinten en -concentraties zowel in het stedelijk gebied als in het buitengebied moeten vastgesteld worden, beter gestructureerd moeten worden, en dat de uitgroei ervan moet worden gestopt. De term "herstructurering" van kleinhandelslinten uit het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen is onvoldoende duidelijk ;

- l) bij de ruimtelijke uitwerking van de toeristisch-recreatieve potenties in het afbakingsproces van de stedelijke gebieden de sector van nabij moet betrokken worden ;
 - m) in de randstedelijke groengebieden de mogelijkheid moet bestaan dat de overheid – Vlaams Gewest, provincie of gemeente – op basis van de visie voor het stedelijke gebied – ruimte voorziet voor de aanleg van speelbossen en -parken ;
 - n) de ruimtelijke kwaliteit van de steden ook kan worden verbeterd door de relatie met de rivier- en beekvalleien die onderdeel uitmaken van het stedelijk gebied te herwaarderen ;
 - o) bij de vernieuwing van de stedelijke gebieden door middel van strategische stedelijke projecten voldoende aandacht moet gaan naar andere vormen van stedelijke mobiliteit ;
3. met betrekking tot hoofdstuk 3.2 “Het buitengebied”
- a) de relatie en de overlappingsen tussen de verschillende beleidscategorieën van het buitengebied schematisch moeten worden weergegeven. Het statuut van de in de ruimtebalans gebruikte categorieën moet duidelijk worden geformuleerd. Er moet op korte termijn duidelijkheid worden gecreëerd over de inhoud van de in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geïntroduceerde nieuwe beleidscategorieën en de relatie tussen de ruimtebalans en deze beleidscategorieën moet duidelijk worden aangegeven ;
 - b) bij de goedkeuring van de provinciale structuurplannen door het Vlaams Gewest de verdeling van de oppervlakten van de beleidscategorieën over de verschillende provincies een element van de beoordeling dient te zijn ;
 - c) de afremming van de inwijking in de kernen van het buitengebied niet tot gevolg mag hebben dat in bepaalde kernen gevolgen optreden als vergrijzing van de bevolking, afbraak van het bestaande sociale weefsel en grondspeculatie ;
 - d) er zorg moet gedragen worden voor de afstemming tussen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de sectorale regelgevingen zoals het decreet op natuurbehoud, het huisvestingsbeleid (o.m. de wooncode). Mogelijke contradicties moeten worden vermeden en weggevoerd. Hierbij is het noodzakelijk te stellen dat er een duidelijk onderscheid bestaat tussen het ruimtelijk beleid en het sectoraal beleid ;
 - e) inzake bosgebied en bosuitbreidingsgebied een verduidelijking nodig is in de ruimtebalans ;
 - f) zoals Vlacoro stelt het begrip “uitdoving” – van gebiedsvreemde bebouwing in gebieden van natuurlijke structuur – moet opgenomen en verduidelijkt worden in de begrippenlijst. Niet-vergunde gebouwen kunnen bij verwijdering niet vergoed worden ;
 - g) er duidelijkheid moet gecreëerd worden over volgende begrippen : beroepslandbouw en economisch landbouwgebruik, grondgebonden, grondloos, para-agrarisch, agrarisch verwant, agro-industrieel, en over de ontwikkelingsmogelijkheden ervan in het agrarisch gebied ;
 - h) in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen 750.000 hectare agrarisch gebied zal worden afgebakend. De gebieden van de agrarische structuur dienen, in functie van haar economische behoeften, op Vlaams niveau te worden afgebakend in gewestelijke uitvoeringsinstrumenten en -plannen, vertrekkend van de huidige agrarische bestemmingen op de plannen van aanleg. Uitgaande van het stand-still principe wordt de oppervlakte van de bestemming agrarisch gebied op 750.000 hectare gebracht, in gewestelijke uitvoeringsplannen afgebakend en hoofdzakelijk bestemd voor beroepslandbouw. Hiermee wordt bedoeld de landbouwers in hoofd- en in nevenberoep en deze die in het kader van de landbouwtelling een aangifte hebben gedaan. Hierbij wordt de totaliteit van het huidige economische landbouwgebruik als uitgangspunt genomen ;
 - i) het begrip “zone non-aedificandi” moet worden vervangen door “bouwvrije zone”

en dat de criteria voor de afbakening van deze zones duidelijk moeten worden aangegeven, zoals voorgesteld in het Vlaco-ro-advies ;

- j) er momenteel onvoldoende duidelijkheid is over de inhoud van het concept agrarische bedrijvenzones onder meer over de vraag of deze vervat zijn in de 10.000 hectare bedrijventerreinen. Tevens moet duidelijk gemaakt worden of zij thuishoren op lokale bedrijventerreinen die qua oppervlakte toch al sterk beperkt zijn ;
- k) inzake de verschillende categorieën van nederzettingsstructuur een verduidelijking nodig is van de gebruikte terminologie in functie van de rechtszekerheid (gehucht, lint, bebouwd perifeer landschap) ;
- l) voor de gemeenten van het buitengebied een te stringent afwegingskader niet aangewezen is. Volgens het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kan het behoud van voorzieningen geen argument zijn om bijkomende ruimte aan te snijden voor wonen in of aansluitend bij de kernen van het buitengebied. Dit betekent dat bepaalde voorzieningen kunnen verdwijnen. Er moet vermeden worden dat dit verkeersstromen op gang brengt naar plaatsen waar die voorzieningen wel zijn. Dit zou immers afbreuk doen aan de zo nagestreefde leefbaarheid en versterking van de stedelijke gebieden. Er moet ook vermeden worden dat minder mobiele personen hierdoor afgesneden worden van een aantal voorzieningen ;
- m) er een incoherentie is tussen de gewenste ruimtelijke structuur en de bindende bepalingen : in de bindende bepalingen wordt immers in het punt 4° op pagina 9 steeds gesproken over het buitengebied zonder meer. Terwijl het hier logischerwijze om de kernen van het buitengebied gaat, zoals in de gewenste ruimtelijke structuur ;
- n) de notie “historisch gegroeid bedrijf” beter gedefinieerd moet worden en dat het onderscheid tussen historisch gegroeide bedrijven en bestaande bedrijven buiten de bedrijventerreinen duidelijk moet worden aangegeven.

Als een historisch gegroeid bedrijf gelocaliseerd wordt op een lokaal bedrijventerrein in een hoofddorp, blijft er weinig of geen ruimte over voor andere bedrijven. Het is meer verantwoord om geëigende voorwaarden op te leggen aan de plaats waar ze zich bevinden. Hierbij vormt de verkorte BPA-procedure een geschikt instrument. Er moet voldoende duidelijkheid zijn over de wijze waarop de localisatie van zonevreemde bedrijven zal gebeuren ;

- o) de bereikbaarheid van voorzieningen, en de bereikbaarheid en verkeersleefbaarheid van de kernen van het buitengebied gegarandeerd moeten worden. Beter openbaar vervoer doet de druk op de kernen afnemen. Dit betekent ook dat de mobiliteits-convenanten beter afgestemd moeten worden op de gemeenten van het buitengebied ;
- p) de voorkeur voor laag-dynamische toeristische infrastructuur in het buitengebied niet mag betekenen dat nieuwe vormen van toerisme zoals hoevetoerisme onmogelijk worden ;
- q) in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een visie moet worden ontwikkeld over de bestaande en toekomstige sportvelden en jeugdvoorzieningen in het buitengebied, die rekening houdt met de nood aan kernversterking. Hiervoor moeten ontwikkelingsperspectieven gegeven worden : de handleiding voor de localisatie en inplanting van recreatieve infrastructuur moet op een flexibele wijze aan dit probleem tegemoet komen. De mogelijkheid om de sportvelden en jeugdvoorzieningen op te nemen in provinciale en gemeentelijke structuurplannen moet uitdrukkelijk voorzien worden ;
- r) in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, in het bijzonder bij de ontwikkelingsperspectieven voor infrastructuur voor afvalbeheer, een visie moet worden ontwikkeld over de containerparken. In veel gevallen is de inplanting van een containerpark problematisch als er in de gemeente geen lokaal bedrijventerrein is. De mogelijkheid om de containerparken op te nemen in provinciale en gemeentelijke structuurplannen moet uitdrukkelijk voorzien worden ;

- s) er voldoende middelen en ondersteuning moeten worden voorzien voor strategische projecten voor het buitengebied ;
4. met betrekking tot hoofdstuk 3.3 “Economische activiteiten”
- a) er uitdrukkelijk moet worden gesteld dat de selectie van de economische knooppunten in het netwerk van het Albertkanaal en de specifieke economische knooppunten net zoals bij de stedelijke gebieden betrekking heeft op de relevante delen van het grondgebied van de gemeente en niet op het geheel van het gemeentelijk grondgebied ;
- b) bijkomend onderzoek op basis van geactualiseerde kwantitatieve criteria kan leiden tot minder economische knooppunten. Het getal 153 moet als maximum worden opgenomen in de bindende bepalingen ;
- c) de afgezwakte criteria die gehanteerd worden om de doelstelling-2-gebieden te selecteren als specifieke economische knooppunten moeten aangegeven worden ;
- d) inzake de fasering van de bedrijventerreinen, kan ingestemd worden met de behoefte aan 10.000 ha uit te rusten bedrijventerreinen op voorwaarde dat
- d1) de voorgestelde opsplitsing tussen 6.000 ha effectieve bedrijventerreinen en 4.000 ha reservebedrijventerreinen bindend wordt vastgelegd ;
- d2) de opsplitsing gekoppeld wordt aan strikte faseringsvoorwaarden die gebaseerd zijn op de mate van effectieve inname van de bestaande terreinen ;
- d3) er duidelijke inrichtingscriteria worden vastgesteld om een zuinig ruimtegebruik te stimuleren om aldus de bijkomende behoefte aan terreinen te beperken ;
- d4) er een grond- en ontwikkelingsbeleid komt dat hergebruik van terreinen stimuleert ;
- e) de inventaris van bedrijventerreinen een dynamische inventaris moet zijn die de effectief ingenomen en beschikbare terreinen (leegstand en gebruikswaarde inclusief) in kaart brengt en inventariseert. Een systematische actualisatie en controle van de inventaris is noodzakelijk ;
- f) uitdrukkelijk moet worden gesteld dat de oppervlakte van de lokale bedrijventerreinen niet beperkt is tot max 5 ha per gemeente maar 5 ha per hoofddorp. De beperking tot 5 ha is daarbij richtinggevend en kan niet worden opgevat als norm. Als algemeen principe dient de kavelgrootte op de lokale bedrijventerreinen te worden afgestemd op lokale bedrijven ;
- g) in de begrippenlijst een lokaal bedrijf moet gedefinieerd worden als een be- en verwerkend bedrijf (inclusief tertiaire dienstverlening) dat een verzorgend, kleinschalig karakter heeft dat wat schaal betreft aansluit bij de omgeving (schaal van de kern, schaal van het stedelijk gebied,...) en beperkt is van omvang. Dit verhindert niet dat bestaande bedrijven ter plaatse kunnen uitbreiden op basis van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan waarin voor een deel of het geheel van het grondgebied wordt aangegeven wat de uitbreidingsmogelijkheden voor de aldaar gevestigde bedrijven zijn ;
- h) aan de handleiding voor de ontwikkeling van lokale en regionale bedrijventerreinen prioritair aandacht moet besteed worden teneinde een verantwoorde ontwikkeling van bedrijventerreinen mogelijk te maken ;
- i) inzake de bindende bepalingen in verband met de gebieden voor economische activiteiten, het belang van de differentiatie van bedrijventerreinen meer benadrukt moet worden. De bindende bepalingen beperken zich immers tot een opsomming van de types bedrijventerreinen. Het sturend vermogen moet verhoogd worden door de differentiatie van bedrijventerreinen en van de principes voor lokalisatie en inrichting van bedrijventerreinen. In het bijzonder kan in de bindende bepalingen voorzien worden dat “het bereikbaarheidsprofiel van de locatie moet afgestemd zijn op het mobili-

teitsprofiel van de kandidaat-bedrijven". Het verplicht opleggen van een mobiliteitseffectenrapport is een logische stap om nieuwe congestieproblemen te vermijden. Een rechtstreekse betrokkenheid van het openbaar vervoer bij de inplanting en toewijzing van nieuwe bedrijven-terreinen is noodzakelijk ;

- j) in het kader van de gewenste evolutie van de luchthaven van Zaventem tot een mainportfunctie, een volwaardige incorporatie van de luchthaven van Zaventem in het HST-net een noodzaak is. Het maximaliseren van de bereikbaarheid ook via het binnenlands spoorverkeer is noodzakelijk waardoor het station van de luchthaven van Zaventem rechtstreeks aansluit op het hele IC-IR-netwerk.

Ook een optimale ontsluiting van het parkeerterrein van de luchthaven Zaventem vanuit de aansluiting op E19 en E40 dient prioritair gerealiseerd ;

5. met betrekking tot hoofdstuk 3.4 "Lijninfrastructuur" :

- a) de functionele classificering van de wegen in hoofdwegen, primaire wegen 1 en 2, secundaire en lokale wegen een noodzakelijke voorwaarde is om de bereikbaarheid van de economische centra te garanderen, de leefbaarheid te herstellen en de verkeersveiligheid te verbeteren ;
- b) een limitatieve lijst van hoofdwegen en primaire wegen 1 opgenomen dient te worden in de bindende bepalingen ;
- c) niet-geselecteerde wegvakken naar aanleiding van een actualisatie van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen opgenomen kunnen worden voor zover de impact op het vlak van de multi-modale bereikbaarheid, de verkeersveiligheid, de verkeersleefbaarheid, het milieu en de ruimtelijke ontwikkeling bestudeerd en gekwantificeerd werd en de aanleg of de opwaardering aangewezen blijkt na gestructureerd overleg met de betrokken administraties en met de streekplatforms ;
- d) reservatiestroken waarvan de relevantie in het licht van het Ruimtelijk Structuur-

plan Vlaanderen duidelijk achterhaald is, dienen te worden geschrapt van de gewestplannen ;

- e) in geval van conflictsituaties de verbindende functie van de secundaire wegen op lokaal niveau ondergeschikt is aan de ontsluitende functie en de verblijfsfunctie en dat de herinrichting van de bebouwde kommen langs secundaire wegen volgens het doortochtenconcept onverminderd moet worden voortgezet ;
- f) aan de positie van de zwakke weggebruikers wordt voorbijgegaan, niettegenstaande fiets- en voetgangersroutes structuurbepalend kunnen zijn op lokaal niveau ;
- g) de breedte van de bouw- en gebruiksvrije stroken langs hoofdwegen (100 m) en primaire wegen (30 m) zo strikt mogelijk moet worden nageleefd ; wel moet bij de vaststelling van de bouw- en gebruiksvrije stroken in de uitvoeringsplannen rekening worden gehouden met de historische legale bebouwing en moet een uitbreiding van bestaande bedrijven zonder economisch verantwoord alternatief mogelijk blijven, mits afstand van meerwaarde ;
- h) het hoofdspoorwegennet voor het personenvervoer moet worden uitgebreid tot alle interstedelijke lijnen op het NMBS-net ;
- i) de fijnmazigheid van het spoorwegennet een belangrijke troef is voor het mobiliteitsbeleid ; de NMBS moet in overleg met de Vlaamse overheid, naar het voorbeeld van De Lijn, werk maken van een netnormering waarin de fijnmazigheid van het net op basis van objectieve en uniforme normen wordt vastgelegd ;
- j) een limitatieve lijst met de hoofdspoorwegen voor het personen- en goederenvervoer moet worden opgenomen in de bindende bepalingen ;
- k) de lijst met structuurbepalende hoofdstations moet worden uitgebreid met de stations in structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden die een belangrijke rol vervullen als knooppunt op het spoorwegennet voor personenvervoer ;

- l) de terechte prioriteit voor de investeringen in het hoofdwatwegennet geen afbreuk mag doen aan de verdere rendabilisering van reeds gedane investeringen in het secundaire net ;
- m) de ontsluiting van de poorten-zeehavens op het watwegennet van essentieel belang is voor de ontwikkeling van deze poorten.

Maria TYBERGHIEN-VANDENBUSSCHE

Joachim COENS

Carl DECALUWE

Michel DOOMST

Bruno TOBBACK

Robert VOORHAMME
